

MAGNEPLANAR MG 1.7

Az immáron 41. életévét taposó amerikai Magnepan cégre nem jellemzőek a viharos típusváltások, hosszú tervezési fázis után megszülető modelljeik sok évig csatasorban maradnak. A közel ikon státuszt elérő Magneplanar 1.6 például egészen pontosan 12 évig erősítette a Magnepan csapatot, és hosszú, sikeres pályafutását befejezve csak nemrégiben adta át a helyét az utód 1.7-es típusnak.

Az alaptechnológia, vagyis a kvázi ribbon sugárzás természetesen változatlan maradt, a fejlődés azonban a pontosabb megjelenítésben, és az alsóközép valamint a mélytartomány koherensebb megszólaltatásában érhető tetten. A gyártó kiinduló elmélete szerint a valós hangzás nem pontszerű, és nem apró zárt térből (hangdoboz) érkezik, (amit egyébként különösebben mélyreható műszaki ismeretek hiányában is elég könnyű elfogadni) így a Magnepan panelek jókora felülettel rendelkeznek, hiszen valóságban a zenekaroknak vagy az együtteseknek is nagy fizikai kiterjedése van. Ennek okán a hang az életben is nagy felületről érkezik, pontosan úgy, mint otthon a panel-sugárzók esetében, melyeknél valójában a panel teljes felülete szól, emiatt a sugárzási karakterisztikájuk jóval közelebb áll a valóságoshoz.

Az ideális hangsugárzónak a tankönyvek szerint elenyésző tömegű meghajtókkal kellene rendelkeznie, melyeknek doboztalanul, a térből kellene szólniuk, mindenféle mágnesek és egyéb alkatrészek nélkül, ami természetesen egészen egyszerűen fantazmagória, hiszen alkatrészek, és azok szükségszerű fizikai kiterjedése illetve tömege nélkül nem létezhet hangsugárzás (legalábbis a mai ismereteink szerint.) A Magneplanar doboztalan panelsugárzói azonban legalább részben megpróbálják megvalósítani az ideát, hiszen nagy felületű, csekély tömegű film „membránokból” állnak, melyeken az erősítő jelei minden pillanatban egyenletesen oszlanak el, ennek okán a zene integritása sokkal inkább megmarad, a hang pedig szabadon szól a térből. A sugárzó alkatelemei nagyon vékonyak, és olyan könnyűek, hogy a „lapot” bő 1,8 m-ről leejtve 5 másodperc alatt esik csak le a földre.

Az új Magnepan 1.7-es elődjéhez képest többek között vadonatúj kvázi ribbon szuper tweetert is kapott, mely szélesebb frekvencia átvitelrel és nagyobb teljesítménnyel rendelkezik, valamint az a bizonyos kiemelt sztereó pontja is jóval nagyobb, ahol tökéletes élményt és pontos színpadképet biztosít. A hangsugárzó elődeihez hasonlóan szintén az USA-ban készül értékes kézimunkával, kizárólag amerikai alkatelemek felhasználásával, vagyis a Magnepan a színtiszta nemzeti büszkeséget testesíti meg, ezért nem is „pici és óco” (Mondjuk a minőségéhez képest nem is drága.)

A vastag selyemmel bevont négyzet alakú lap designban nem biztosít túl bő mozgásteret, a fejüket vakaró tervezők leginkább csak a panelek oldalélén végigfutó díszcsíkkal tudnak variálni, ami feláras verzióban fából készül natúr illetve fekete tölgy és sötét cseresznye színekben, míg az alapváltozatok fekete illetve ezüstszínű alumínium csíkkal rendelhetők. A gyártó által elvégzett mérések szerint az 1.7-es minden paramétere kiváló és egyben felül is múlja ez elődét, ami azonban ennél még fontosabb, az új modellt a gyártó által szervezett hivatalos vakteszteken minden résztvevő jobbnak hallotta, mint az 1.6-ost.

A szinte embermagasságú, két egyszerű fémidom lábán ácsorgó panel vastagsága mindössze 5 cm, így egy ember is kényelmesen tudja mozgatni, az elektrosztatikus modellektől eltérően pedig nem igényel hálózati feszültséget, így konnektort sem kell biztosítani neki. Az elhelyezésre nem különösebben háklis, gyári ajánlások szerint a hátsó falaktól nagyjából 60 cm-re érzi magát a legjobban, de lehetőleg ne rakjuk nagyon körbe kisbútorokkal, és ne számúzzuk szűk sarokba sem, mert a levegőt kedveli maga körül. Impedanciája stabil 4 Ohm, ezért nem „gyilkolja” az erősítőket, de a 86-dB-es érzékenysége miatt legalább 100 W teljesítményű típus szükségeltetik a korrekt megszólaltatásához.

Hangminőség

A jazz klub nagy helyen nyüzsgő közönsége izgatottan várakozik, a beszélgetésfoszlányok és zörgések levegősek, valóságosak és a tér számos pontjából érkeznek, mint a valós életben, így szemléletesen jelenítik meg szobámban a jazz klubot. A muzsikát el- és beindító dobszóló friss és energikus, a szub-basszus rész ugyan nem olyan, mint egy nagyobb dinamikus modell esetében, de összességében korrektnek mondható, és a bőgő hangja is telt és dús, a hangszer helye még komplex részleteknél is beton biztos a zenekarban. A megszólalást a pezsgés és a nagyok nyugalmanak sajátos keveréke jellemzi; könnyedén dobolásra bírja a lábaimat, mégis kellemes hangulatot kelt. A dinamikus modelleknél jóval kevésbé direktbb hatású, minden szellős

és könnyed, a hangszerek és a zenészek nagyobbak, méretük jóval közelebb áll a valóságoshoz. Klarinétje mindenféle harsányság nélkül sok-sok levegővel cifrázza, a ritmusszekció összetett és izgalmas, de ami a legjobban tetszik, az a magasak és a közepek eszköztelensége. A halk, apró hangcskák anélkül kelnek önálló életre, hogy a hangzás mérnökien precíznek tűnne, úgy tűnik, sokkal inkább a könnyed spontaneitás hívja őket elő. A vibrafon hangja nagyon éltszerű, egyszerre légies és valóságos testű csengésekkel szólal meg, a hang ide-oda vándorol a méretes térben. A számos apró részlet hihetetlen könnyedséggel jelenik meg a gazdag hangképben, minden magától értetődőnek és természetesnek hat, a zene abszolút elsőséget élvez a technikával szemben.

A következő zongora-szaxofon duó felvételt egészen meghitt, bensőséges hangulatban szólaltatja meg. A zongorája gazdag felhangrendszerű, szép hangokkal kényeztet, és a leütések dinamikáját illetve dinamikai különbségeit is pontosan adja vissza. A szaxofon temérdek levegővel, kifinomult karakterrel szól, a két hangszer rutinosan együttműködve, nagyon erős hangulati elemekkel zenél. A kamarazenei jellegű megszólalás nagyok fekszik a paneleknek, a két hangszert különösen jó jelenlét érzetet biztosítva szólaltatják meg.

A rendkívül nagy átéléssel, önfeledten daloló opera énekesnő vezető szerepben tündököl, de vele együtt a nagyzenekar hátsó sorai is feltűnnek, s noha a panelek el-

sősorban a komplex hangzásra és az atmoszféra megteremtésére helyezik a hangsúlyt, mégis érvényesülnek az egyes hangszerek is, például minden húrhoz érő vonó hangja tökéletesen hallható. A szólamok levegősen és meglehetősen könnyedséggel (de nem testetlenül) úsznak a levegőben, a színvilág natúr és semleges, "púder" nélkül is lenyűgöző. A színpad jókora méretű, a zenészek helye szálkeresztek nélkül is pontosan kijelölhető.

A „Men you were” számot indító kézi dobok a hosszú visszhangokkal és valóságos színezetükkel és testükkel nagyon életszerűek és a nagy felület miatt a méretük is valóságos. Ennél a panelméretnél már a gyilkos mély szőnyeg is eléggé testes, bár egy izmos dinamikus doboz szintjét még így sem éri el. Shirley Horn hangja egyszerre átszellemült, lebegően finom, szinte éteri tisztaságú és valóságos a maga enyhe reszelősségével, a cinek és egyéb hangok lazák és oldottak, „csak úgy jönnek” – és ez mindig teljesen lenyűgöz. Aki odavan az aprólékos felbontású, izgalmasan összetett, mégis természetes hatású megszólalásért, azt egyből „megveszik” ezek a panelek. A felvétel utolsó harmadában a rafináltan ábrázolt csilingelések, cinek és dobseprűk pszichedelikus hatású hangfüggönnyé állnak össze, a hatás összességében egészen fantasztikus.

Rockzenén a nagy panelméretnek köszönhetően szintén korrekt teljesítményt nyújt. A hangzás ugyan nem elsöprő hatású, de megvan az alja, a dinamikája és elég erőteljes is. Keménykedni persze nem akar, és a falakat sem fogja kidönteni, de a maga stílusában jól lejátssza ezt a zenét is, megtalálva azokat a pontokat, ahol erejéit megcsillogtatva némi pluszt tud adni az alapvetően nyers rock hangzáshoz. Popzenén a szintetizátorok hihetetlenül sokszínű világának parádés ábrázolásával alkot maradandót, ilyen tálalásban bizonyára ritkán hallja az ember a világ egykori és aktuális slágereit.

Ajánlás

A szinte a semmiből, végtelen könnyedséggel érkező hangok mindig lenyűgöznek, főleg, hogy az MG 1.7 nagy panelméretének köszönhetően a levegősségük testességgel és kellő súllyal párosul. Univerzális hangsugárzó persze így sem válik belőle, mivel, mint a nagyon kifinomult dolgok általában, a magnetosztatikus sugárzók is egy bizonyosfajta ízlésvilág és zenei elképzelés nagyon magas szintű kiszolgálására hivatottak. Legfőképpen természetesen klasszikus és akusztikus műfajokon hitelesek, így akik főleg efféle zenéken „élnek”, olyan élmények birtokába juthatnak velük, amiket dinamikus hangsugárzóktól sohasem kapnának meg. **PM**

TERMÉK ADATOK

Frekvencia átvitel:	40 Hz - 24 kHz
Érzékenység:	86 dB
Impedancia:	4 Ohm
Méretetek:	479×1638×50 mm
Tömeg:	n/a
Ár:	2.700 Euro
Forgalmazó:	Soundmania Kft.
Elérhetőség:	06-70/385-6159

Double Reed

Audio Excellence

Synergistic Research
www.synergisticresearch.com

www.combak.net

HARMONIC TECHNOLOGY
www.hamonictech.com

www.zainea.com

www.audiodesksysteme.de

MAGNEPAN INCORPORATED
www.magneplanar.com

artkustik
www.artkustik.at

www.heavensgateaudio.com

www.audioexklusiv.de

www.chisto.me

www.vividaudio.com

www.einstein-audio.de

ACOUSTIC SYSTEM INTERNATIONAL
www.franktchang.com

www.voicepoint.de

AUDIO STATIC
www.audiostatic.com

www.kraudio.com

www.silencable.com

analysis audio
www.analysisaudio.com

PASS
www.passlabs.com

www.nataudio.com

www.nanotec-systems.jp

TONEBASES
www.copulare.de